

De BOVAG-clausule

In de zomer van 1932 wordt de BOVAG-clausule ingevoerd, “ter beperking van de ondraaglijke risico’s”, een clausule die ruim dertig jaar zal worden gehandhaafd. Bij de introductie werd de leden aanbevolen de tekst op briefpapier en rekeningen te doen afdrukken of bestempelen; voor de werkplaats was er een apart schild gemaakt met de integrale tekst:

BOVAG-Aansprakelijkheids-beperking.

“Stalling, verzorging, reparatie en berijden van motorrijtuigen geschiedt slechts onder uitdrukkelijke bepaling, dat wij voor diefstal, verlies, tenietgaan, beschadiging, of welke schade ook, in geen enkel opzicht aansprakelijk zijn, behalve voor zover blijkt van enige tekortkoming van de(n) bestuurder(s) der zaak persoonlijk”.

Aangezien de clausule bedoeld is voor BOVAG-leden en zal moeten leiden tot “algemeen gediend geding”, moet een aanduiding worden ontworpen waaraan bedrijven van BOVAG-leden kenbaar zijn. Voor dit doel ontwerpt BOVAG-lid en tekenaar Van Vleuten een BOVAG-schild dat in emaille wordt uitgevoerd. Behalve het woord “BOVAG-Garage” komen er onder anderen een tandwiel en een verstelbare sleutel op voor, die ook nog in het huidige BOVAG-embleem prijken, wel-is-waar een weinig gemoderniseerd, terwijl de verstelbare sleutel een eenvoudige steeksleutel is geworden.

Het Juristenblad noemt een jaar later de BOVAG-clausule als voorbeeld voor wettige erkenning van uitsluiting van bepaalde risico’s. In 1936 bevestigt het Amsterdamse Gerechtshof een vonnis van de Rechtbank, waarmee rechtsgeldigheid en eerste jurisprudentie van de BOVAG-clausule was verkregen. Twee jaar later wijst de Hoge Raad een arrest inzake de BOVAG-clausule, waarmee tot in hoogste instantie de rechtsgeldigheid is vastgelegd.

Inmiddels erkende de Vereniging van Motorvoertuigenassuradeuren de dekking tegen risico’s van autoschaden van klanten door het BOVAG-schild en was er een nieuw clausule-schild in omloop gebracht. In verband met wettelijke bepalingen was de BOVAG-clausule aangevuld, zodat voortaan ook casco- en W.A.-schade konden worden afgewezen.

De ANWB protesteert heftig tegen de BOVAG-clausule en vraagt in 1938 ontheffing voor zijn leden. De toen al in het vooruitzicht gestelde actie komt een jaar later, als de ANWB individuele BOVAG-leden een contract plus aanduidingsschild voorlegt, waarbij het BOVAG-lid verklaart geen beroep te zullen doen op de BOVAG-clausule. Onmiddellijk volgt een heftige reactie van de BOVAG, die via een algemeen besluit de leden verbiedt andere aanduidingsschilden dan die van de BOVAG te voeren.

Na de Tweede Wereldoorlog laait het verzet tegen de clausule in alle hevigheid weer op, in 1953 culminerend in een door Centraal Overleg (ANWB, KNAC, KNMV, FNOP, NOB) aan de Tweede Kamer gericht adres. Prof, Mr. E.M. Meijers, Raadsadviseur en woordvoerder der regering verdedigt voor de Tweede Kamer de “goede gronden” van de BOVAG-clausule. Langzamerhand zijn er echter mogelijkheden gekomen voor autobedrijven om aanvullende verzekeringen te sluiten tegen de in de clausule vermelde risico’s. Als dan ook in 1959 wederom onrust ontstaat over de BOVAG-clausule, adviseert de bond de leden een dergelijke verzekering af te sluiten.

Op 18 september 1963 maakt de BOVAG, onder grote instemming van de pers en de verkeersbonden de opheffing van de BOVAG-clausule bekend. Met ingang van dezelfde datum wordt een “eigen” N.V. Schadeverzekeringsmaatschappij BOVEMIJ opgericht, die tot 5 oktober 1963 automatisch al die leden verzekert die dat nog niet reeds eerder gedaan hebben. Zo wordt een stuk historie afgesloten en een nieuwe richting ingeslagen, waarbij in de relatie met de klant duidelijke zekerheden een eigen plaats innemen, tot uiting komend in bedrijfsaansprakelijkheidsverzekeringen, BOVAG-Garantiebewijzen, BOVAG-Onderhoudsgaranties en het zeer recente BOVAG-Kwaliteitsplan.